

ע"פ 6332/22 - אסף פדידה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליימ

ע"פ 6332/22

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופט א' שטיין
כבוד השופט י' כשר

המערער:

אסף פדידה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
(השופטת מ' גרינברג) אשר ניתן ביום 11.8.2022
בת"פ 58852-03-21

תאריך הישיבה:

ט"ו בשבט התשפ"ג (6.2.2023)

בשם המערער:

עו"ד רותמוחבר

בשם המשיבה:

עו"ד נגה בן סידי

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת מ' גרינברג) אשר ניתן ביום 11.8.2022 בת"פ 58852-03-21. במסגרת גזר הדין הושת על המערער עונש של 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה

נלווית - זאת, בעקבות הרשעתו, במסגרת הסדר טיעון, בהחזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א), רישא וסיפא, לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום והכרעת הדין

2. ביום 23.11.2021 הורשע המערער, כאמור, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בנסיבות שאין ידועות, הגיע לידי המערער אקדח הזנקה שהוסב לירי תחמושת ובו מחסנית עם 8 כדורים (להלן: הנשק). ביום 21.3.2021 נהג המערער במשאית בבעלותו ובאותה העת החזיק במשאית את הנשק אשר היה מוחבא בתוך תיק מתחת למושב הנוסע. בגין מעשים אלו הורשע המערער, כאמור, בהחזקת נשק.

גזר הדין

3. בגזר הדין עמד בית המשפט המחוזי על חומרתן היתרה של עבירות הנשק והסכנה הגלומה בהן, אשר מצריכות מענה הולם בדמות עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נתן בית המשפט דעתו לכך שמדובר בנשק התקפי שנמצא מוסתר במשאיתו של המערער, המשמשת רכב עבודה להובלות, מחד גיסא, ולכך שאין אינדיקציה לכך שהנשק הוחזק למטרה פלילית כלשהי או על רקע של סכסוך, מאידך גיסא. לאור האמור, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המערער נע בין 11 ל-30 חודשי מאסר. באשר לנסיבות שאין קשורות לעבירה - שקל בית המשפט את נסיבותיו האישיות המורכבות של המערער; את הרקע הקשה בתוכו הוא גדל; את גילו הצעיר; את היעדרו של עבר פלילי אשר יכול להצביע על מסוכנות; את שיתוף הפעולה שלו עם גורמי הטיפול; וכן את המלצתו הבלתי מסוגיית של שירות המבחן להסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות. יחד עם זאת, קבע בית המשפט כי אין בנסיבותיו האישיות של המערער כדי להביא לסטייה מהכלל לפיו יש לגזור עונשי מאסר בפועל על עברייני נשק, וכי עניינו של המערער אינו מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום. בהתאם לאמור, גזר בית המשפט המחוזי על המערער את העונשים הבאים: 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי תקופת מעצרו; 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת נשק מסוג פשע; וקנס על סך 4,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו. כן קבע בית המשפט כי המשאית שנתפסה למטרת חילוט תוחזר למערער תמורת סך של 10,000 ש"ח.

4. מכאן הערעור, במסגרתו מבקש מאתנו המערער כי נקל בעונשו תוך העמדתו על תשעה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. לטענת המערער, נסיבותיו האישיות המיוחדות וכן נסיבות תיקון כתב-האישום כפועל יוצא מקשיים ראייתיים, אשר נוגעים לחיפוש שבוצע ברכב, מצדיקות הפחתה בעונש המאסר שנגזר עליו. מנגד, המדינה סומכת את ידיה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי.

דין והכרעה

5. לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים ועיינתי בכתובים אשר הונחו לפנינו, הגעתי למסקנה כי דין הערעור

להתקבל.

6. עונש המאסר אשר נגזר על המערער אינו מחמיר עמו ככזה. בית המשפט המחוזי צדק בקביעתו כי חומרת היתרה של עבירות הנשק והפוטנציאל ההרסני שטמון בהן מחייבים, ככלל, ענישה מוחשית ומרתיעה באמצעות מאסר בפועל – זאת, גם כאשר מדובר בהחזקת נשק, ותו לא, ללא נשיאה, הובלה, או שימוש, ובנאשמים ללא עבר פלילי (ראו: ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.7.2019); ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (13.3.2016)). יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של המערער, סבורני כי לפנינו מקרה מיוחד שמכלול נסיבותיו מצדיק הקלה בעונשו של המערער והמרתו לעונש של תשעה חודשי מאסר אשר יבוצע בעבודות שירות.

7. כעולה מתסקירי שירות המבחן בעניינו של המערער, על אף נסיבות חיים קשות ביותר, הצליח המערער לבנות ולנהל לאורך שנים חיים נורמטיביים הן בפן האישי והן בהיבט התעסוקתי. המערער לקח אחריות מלאה על מעשיו, השתתף באופן פעיל בקבוצה טיפולית בתחום מניעת אלימות והתרשמות שירות המבחן היא כי הוא מתמיד בטיפול ונתרם ממנו רבות. לאור השתלבותו המיטבית של המערער בטיפול, המליץ שירות המבחן על המרת עונש המאסר שנגזר על המערער למאסר בעבודות שירות. גם בדיון שנערך לפנינו הדגישה נציגת שירות המבחן את התגייסותו המלאה של המערער לתכנית השיקומית. לאור האמור, ובשים לב לנסיבותיו האישיות הייחודיות של המערער, לקשיים הראייתיים אשר הובילו לתיקון כתב האישום, וכן לעובדה שלאחר ניכוי מעצרו של המערער תקופת המאסר שנגזרה עליו על ידי בית המשפט המחוזי תעמוד על עשרה חודשים בלבד – הגעתי למסקנה כי המקרה המאוד-מיוחד שלפנינו מצדיק את מתן ההקלה המבוקשת בעונש.

8. אשר על כן, הנני מציע לחברי כי נקל בעונשו של המערער ונעמיד את עונש המאסר בפועל שהושת עליו בגזר הדין קמא על תשעה חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות, לצד צו מבחן למשך שנה. יתר רכיבי גזר הדין יעמדו על כנם.

9. הממונה על עבודות השירות יגיש חוות דעת עדכנית בדבר התאמתו של המערער לביצוע עבודות שירות – וזאת עד ליום 15.3.2023. לאחר קבלת חוות הדעת יינתן פסק דין משלים.

ש ו פ ט

השופט י' כשר:

אני מסכים.

הצלחתו של המערער, על רקע נסיבות חיים קשות במיוחד, לבנות ולנהל אורח חיים נורמטיבי, עד לעבירה בה הורשע, ומאותו מועד ועד היום, מגבשים לדעתי "נסיבות מיוחדות" המצדיקות הקלה בעונשו הגם שמדובר בעבירת נשק.

ש ו פ ט

הנשיאה א' חיות:

מקובלת עלי מסקנתו של חברי השופט א' שטיינכי בפנינו מקרה מיוחד שמכלול נסיבותיו, עליהן עמד חברי, מצדיקות הקלה בעונשו של המערער והמרתו במאסר שירוצה בעבודות שירות.

ה נ ש י א ה

ניתן היום, כ"ה בשבט התשפ"ג (16.2.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ה נ ש י א ה
